

FREEDOM

สิ่งพิมพ์แจกฟรีสำหรับผู้สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน

1/26

รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนประจำปี 2568/69 |
เสียงจาก Movement สู่การยื่นหยัดเพื่อสิทธิมนุษยชน |
8 ชัยชนะในการต่อสู้กับการเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง |
และความไม่ยุติธรรมด้วยเหตุแห่งเพศ |

เผย

6

ประเด็น

‘สิทธิมนุษยชนไทย’

น่าห่วง! ท่ามกลางแนวโน้ม

สิทธิมนุษยชนโลกถดถอย

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เปิดเผย รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก ประจำปี 2568/69 ซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ใน 144 ประเทศและดินแดน โดยเตือนว่า **โลกกำลังเผชิญกับแนวโน้มการถดถอยด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ** ภายใต้การโจมตีต่อกฎหมายระหว่างประเทศ ระบบพหุภาคี และภาคประชาสังคม

รายงานชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยไม่ได้เป็นเพียงกรณีเฉพาะประเทศ แต่เป็นส่วนหนึ่งของแนวโน้มระดับโลกที่รัฐและผู้มีอำนาจใช้กฎหมาย นโยบาย และกลไกต่างๆ เพื่อจำกัดสิทธิ เสรีภาพ และพื้นที่ของภาคประชาสังคม ซึ่งทำให้เห็นถึงรูปแบบของ **ระเบียบโลกแบบนักล่า** ที่กำลังก่อตัวขึ้น

ขณะที่ในบริบทของประเทศไทยยังเจอความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชนหลายมิติ ทั้งในเรื่อง

- สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วง
- นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ
- สิทธิของผู้ลี้ภัยและผู้อพยพ
- สิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง
- สิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดี

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจึงเรียกร้องให้ **แก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ** ตั้งแต่การยุติการใช้กฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบ การปล่อยตัวผู้ที่ถูกคุมขังจากการใช้สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบทันทีและไม่มีเงื่อนไข รวมถึงยุติการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เคารพหลักการไม่ส่งกลับ พร้อมทั้งพัฒนาระบบคุ้มครองผู้ลี้ภัยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และการรับรองสิทธิของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการปกป้องสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองควบคู่ไปกับการรับรองสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างสังคมที่เป็นธรรมและยั่งยืน เพราะหากสิทธิในด้านใดด้านหนึ่งถูกจำกัด ย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิในด้านอื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ทั้งนี้ในปี 2568 มีประชาชนอย่างน้อย 55 คน ยังถูกคุมขังจากการใช้สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองในช่วงปี 2563 – 2565 **สิ่งนี้ทำให้เห็นถึงข้อจำกัดของพื้นที่ในการแสดงออกในประเทศไทยที่ยังมีอยู่**

ขณะที่การใช้กฎหมายเพื่อเป็นอาวุธต่อผู้เห็นต่าง รายงานฉบับนี้เผยให้เห็นกรณีของ **พอล แคมเบอร์ส** นักวิชาการชาวอเมริกัน ผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์ระหว่างพลเรือนกับทหารในประเทศไทย ที่ถูกกล่าวหาภายใต้กฎหมายหมิ่นประมาทพระมหากษัตริย์ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเอกสารประชาสัมพันธ์งานสัมมนาทางวิชาการ แม้จะมีการจะมีคำสั่งไม่ฟ้องในเวลาต่อมา แต่กรณีดังกล่าวทำให้เห็นถึงความเสี่ยงทางกฎหมายที่นักวิชาการอาจต้องเจอจากการทำงานในประเด็นสาธารณะ และส่งผลกระทบต่อเสรีภาพทางวิชาการโดยรวมในประเทศไทย

นอกจากนี้ ในปีเดียวกันยังมีนักกิจกรรมอย่างน้อย 15 คน จากเครือข่ายภาคประชาชน ถูกดำเนินคดีจากการเข้าร่วมการชุมนุมประท้วง เช่นเดียวกับ การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการชุมนุมสาธารณะยังถูกใช้จำกัดสิทธิในการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบ

ด้านการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ รายงานระบุว่า ในปี 2568 มีคำพิพากษาสำคัญที่ทำให้ทหาร 13 นาย มีความผิดฐานทรมาน **ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการเอาผิดเจ้าหน้าที่รัฐ** อย่างไรก็ตาม กรณีดังกล่าวทำให้เห็นว่าทรมานยังเกิดขึ้นและยังจำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันและตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนประเด็น**ผู้ลี้ภัย** แม้รัฐบาลไทยจะมีมติอนุญาตให้ผู้ลี้ภัยจากเมียนมาประมาณ 81,000 คน สามารถทำงานได้ถูกกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติยังมีข้อจำกัดด้านสิทธิและการเข้าถึงบริการพื้นฐาน ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังมีการส่งตัวบุคคลกลับไปยังประเทศที่มีความเสี่ยง โดยในปี 2568 ทางทหารไทยได้ส่งตัวชาวอุยกูร์ 40 คน กลับไปยังประเทศจีน และยังคงส่งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนชนเผ่าพื้นเมืองกลับไปยังเวียดนาม สิ่งที่เกิดขึ้นเข้าข่ายละเมิดหลักการไม่ส่งกลับ (non-refoulement) ซึ่งเป็นสิทธิตามมาตรฐานสากล

ปี 2568 ที่ผ่านมา ในประเด็น**สิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง** ยังพบอีกว่าโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ เช่น โครงการแลนด์บริดจ์ อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนชายฝั่งและชนเผ่าพื้นเมือง โดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในการหาเลี้ยงชีพและมีที่อยู่อาศัย ขณะที่กฎหมายว่าด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ฉบับใหม่ที่บังคับใช้ไปเมื่อปลายปี ยังถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่รับรองคำว่า **“ชนเผ่าพื้นเมือง”** และยังไม่สอดคล้องกับหลักการยินยอมโดยเสรี ล่วงหน้า และได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ **ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม** เช่น การทำเหมืองแร่และการปนเปื้อนสารพิษในแหล่งน้ำ ยังส่งผลกระทบต่อข้ามพรมแดนและเข้าข่ายเป็นประเด็นสิทธิมนุษยชน โดยกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนหลายพื้นที่โดยเฉพาะในต่างจังหวัดและพื้นที่ในชุมชนชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมืองที่ต้องเจอกับความเสี่ยงต่อสุขภาพ การเข้าถึงน้ำสะอาด และทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

เมืองที่โตขึ้น บ้านใครนาจะไป

เมื่อเมืองขยายตัว โครงการใหม่ๆ เกิดขึ้น แต่ไม่ใช่ทุกคนจะได้เติบโตไปพร้อมกัน **“เมษา” ติรณา บรรลือทรัพย์** นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษาฝึกงานแอมเนสตี้ มองเห็นคำถามนี้จากประสบการณ์ชีวิต การทำงาน พาร์ทไทม์ และการเรียนด้านภูมิศาสตร์ ที่ทำให้เธอเห็นว่า “การพัฒนา” มักกระทบผู้คนไม่เท่ากัน และสิทธิในที่อยู่อาศัยของคนธรรมดาถูกกลืนหายไปเป็นลำดับแรก การเรียนเอกภูมิศาสตร์และภูมิสารสนเทศ ทำให้เมษามองเมืองผ่านชีวิตของผู้คน ไม่ใช่แค่เส้นบนแผนที่

เมษากับสิทธิในที่อยู่อาศัย ที่อาจเลื่อนหายไปกับการพัฒนา

“เราเรียนเรื่องการดูภาพถ่ายเทียม ทำแผนที่ ทำงานกับโปรแกรมจริง แต่เรารู้สึกว่าที่สนุกจริงๆ คือการได้ลงพื้นที่ ได้เห็นว่าพื้นที่หนึ่งมันมีชีวิตยังไง ผู้คนเขาอยู่กันยังไงมากกว่า”

“เราอยากรู้ว่าทำไมพื้นที่เมืองบางที่มันหายไป กฎหมายอะไรที่ทำให้คนต้องย้ายออก หรือภัยพิบัติมันกระทบใครบ้าง และคิดว่าภูมิศาสตร์เกี่ยวข้อง กับสิทธิมากๆ โดยเฉพาะเรื่องความไม่เท่าเทียมเชิงพื้นที่”

สแกนเพื่ออ่าน
เรื่องของเมษา

ในบทบาทนักศึกษาฝึกงานแอมเนสตี้ เมษายังตอบย้ำว่า สิทธิในที่อยู่อาศัยคือ สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และการพัฒนาเมืองที่ไม่รับฟังเสียงของประชาชน อาจกำลังทิ้งใครบางคนไว้ข้างหลัง ขณะที่เมืองยังคงเติบโตต่อไปทุกวัน

เสียงจาก MOVEMENT

ต้นปี 2569 การเมืองไทยเดินเข้าสู่ห้วงมหรรณพสำคัญวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569 วันเลือกตั้งทั่วไปและประมุขชาติแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่ามกลางบรรยากาศที่กึ่งมีความหวัง กึ่งระแวงระวัง เพราะแม้การเลือกตั้งจะเป็นสัญญาณของความเปลี่ยนแปลง แต่ประวัติศาสตร์ก็ทำให้สังคมยังไม่อาจมั่นใจได้ว่า “คะแนนเสียงของประชาชน” จะเป็นคำตอบสุดท้ายเสมอไป

ปุน ธนพัฒน์ กาเพ็ง หรือ ‘ปุน ทะลุฟ้า’ นักกิจกรรมจากจังหวัดกาญจนบุรี ยังคงยึดมั่นในอุดมการณ์เดิม แม้วันนี้จะขยายสนามการต่อสู้จากท้องถนนสู่รั้วมหาวิทยาลัย ในฐานะนักศึกษารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จุดเริ่มต้นของความตื่นรู้ทางการเมืองของเขาไม่ได้มาจากเวทีปราศรัย หากเริ่มจากคำถามเล็กๆ ในโรงเรียน

“ทำไมครูใส่รองเท้าขึ้นตึกได้ แต่นักเรียนใส่ไม่ได้ มันก็เดินบนพื้นเหมือนกันไม่ใช่เหรอ”

คำถามนี้ทำให้ปุนมองเห็นความผิดปกติของโครงสร้างอำนาจ และนิยามโรงเรียนว่าเป็น “แบบจำลองของรัฐเผด็จการขนาดย่อส่วน” ที่หล่อหลอมให้เชื่อฟังโดยไม่ตั้งคำถาม สำหรับปุน การเปลี่ยนแปลงสังคมไม่ใช่การวิ่งระยะสั้น แต่คือ “มาราธอน” หลังผ่านการเคลื่อนไหว การถูกดำเนินคดี และภาวะหมดไฟ เขาค้นพบว่าหัวใจสำคัญของการเดินต่อคือการ “ยืนระยะ”

‘ปุน ทะลุฟ้า’ กับเดิมพัน

สิทธิ-เสรีภาพ และการเลือกตั้ง ที่ผู้ชนะต้องได้ปกครอง

“ถ้าอยากจะทำเปลี่ยนแปลงจริงๆ เราต้องยืนระยะให้ได้อายุๆ ต่อให้วันนี้คนอาจจะไม่ได้ออกมาเหมือนเดิม แต่ถ้าเรายังเชื่อมั่นเหมือนเดิม วันหนึ่งเราก็อาจได้กลับมาเจอกันอีก”

หนึ่งในพื้นที่ที่ช่วยประคับประคองการยืนระยะของเขา คือการเป็นสมาชิกแอมเนสตี้และทำกิจกรรมกับ Amnesty Club ม.อ.ปัตตานี สำหรับปุน แอมเนสตี้ไม่ใช่องค์กรที่ไกลตัวหรือเข้าใจยาก แต่คือพื้นที่ปลอดภัยในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และเติบโตไปด้วยกัน

“อยากให้ทุกคนมาสัมผัสสมาชิก มาเรียนรู้ร่วมกัน ว่า พื้นที่สิทธิมนุษยชนจริงๆ มันกว้างมาก และการเรียนรู้นอกห้องเรียนแบบนี้ ทำให้เราได้ความรู้โดยไม่ต้องกดดันตัวเอง”

ท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งและการถดถอยของประชาธิปไตย ปุนมองว่า Amnesty Club คือชุมชนเล็กๆ ที่ยังยึดหลักสิทธิมนุษยชนเป็นเข็มทิศ และย้ำว่า สิทธิไม่ใช่ของคนรุ่นใดรุ่นหนึ่งเท่านั้น

“สิทธิไม่จำเป็นต้องเป็นของเจน Z เท่านั้น ไม่ว่าอายุเท่าไร ถ้าเราเคารพสิทธิมนุษยชน เราก็คือคนรุ่นใหม่ที่ยากเห็นสังคมดีขึ้นจริงๆ”

สแกนเพื่ออ่าน
เรื่องของปุน

จากปัตตานีถึงปาเลสไตน์

เสียงผู้หญิง สิทธิมนุษยชน และ ความยุติธรรมที่ไม่มีพรมแดน

จังหวัดชายแดนใต้ มักถูกอธิบายผ่านกรอบอัตลักษณ์ที่แคบและตายตัว ทั้งศาสนาชาติพันธุ์ หรือวัฒนธรรม ทั้งที่ในความเป็นจริง พื้นที่แห่งนี้คือพื้นที่ของการเดินทาง การทับซ้อน และความหลากหลายที่ดำรงอยู่ร่วมกันมาอย่างยาวนาน สำหรับ **ดร.ياسมิน ชัดตาร์** ตัวตนของเธอคือภาพสะท้อนของความหลากหลายนั้น ในฐานะชาวไทยมุสลิมคนปัตตานีโดยกำเนิด และทายาทเชื้อสายปาตานี ياسมินไม่มองว่าอัตลักษณ์ต้องมีเพียงแบบเดียว หากคือการอยู่ร่วมกันของความแตกต่างอย่างเป็นปกติ

ประสบการณ์ชีวิตในปัตตานี โดยเฉพาะเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นใกล้ตัวในปี 2547 กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการตั้งคำถามต่อโครงสร้างอำนาจ ความไม่เป็นธรรม และความรุนแรงที่ถูกทำให้กลายเป็นเรื่องชินชา คำถามเหล่านั้นผลักดันให้เธอเดินเข้าสู่เส้นทางรัฐศาสตร์เชิงวิพากษ์ และการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง

สู่การยื่นหยัดเพื่อ สิทธิมนุษยชน

สำหรับياسมิน “สิทธิมนุษยชน” ไม่ใช่แนวคิดไกลตัวหรือคำนิยามจากที่ใดที่หนึ่ง แต่คือเรื่องธรรมดาที่ควรเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่สิทธิในการมีชีวิตอย่างปลอดภัย การเข้าถึงการศึกษา ยารักษาโรค อาหาร ไปจนถึงการเคารพตัวตนและศักดิ์ศรีของกันและกัน

“สิทธิมนุษยชนควรเป็นเรื่องปกติในชีวิตของพวกเขา ไม่ใช่เรื่องของการเป็นขบถ”

ในฐานะนักวิชาการหญิงมุสลิม ياسมินยังท้าทายมายาคติที่ใช้ศาสนาเป็นข้ออ้างในการจำกัดบทบาทของผู้หญิงในพื้นที่การเมือง เธอยืนยันว่าผู้หญิงสามารถเป็นผู้นำและผู้ตัดสินใจได้ และเสียงของผู้หญิงไม่ควรถูกลดทอนให้เป็นเพียงสัญลักษณ์ แต่ผู้หญิงสามารถเป็นผู้นำและผู้ตัดสินใจได้ในทุกมิติ

“เรื่องปกติก็อย่าทำให้มันไม่ปกติ และเรื่องไม่ปกติก็อย่าพยายามทำให้มันกลายเป็นเรื่องปกติ”

สแกนเพื่ออ่าน
เรื่องของياسมิน

บูร์กินาฟาโซ

ออกกฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำในการสมรสของผู้หญิงและผู้ชายไว้ที่ 18 ปีเท่ากัน โดยต้องเกิดจากความยินยอมของทั้งสองฝ่าย พร้อมยกเลิกกฎหมายเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงเรื่องมรดก

ฝรั่งเศส

ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทางเพศจำนวนมากยังเข้าไม่ถึงความยุติธรรม เพราะการเลือกปฏิบัติและอคติในระบบ แม้กฎหมายจะมีอยู่แล้วก็ตาม

กาชา

มีรายงานยืนยันการใช้ความรุนแรงทางเพศและการทำลายระบบสาธารณสุขของผู้หญิงอย่างเป็นระบบ กระทำอย่างหนักต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่ความขัดแย้ง

สาธารณรัฐโอมานิกัน

มีนโยบายที่ทำให้หญิงตั้งครรภ์ไร้เอกสารถูกจำกัดการรักษาพยาบาล และหลายคนถูกส่งกลับประเทศ แอมเนสตี้จึงออกมารณรงค์ให้ยกเลิกมาตรการนี้ เพราะกระทบสิทธิและความปลอดภัย

8 ชัยชนะในการต่อสู้

กับการเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง และความไม่ยุติธรรมด้วยเหตุแห่งเพศ

แม้หลายประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญกับความท้าทายด้านความเท่าเทียมทางเพศ สิทธิของผู้หญิงและเด็กหญิงยังถูกกระทบจากความรุนแรง การเลือกปฏิบัติ และการเข้าถึงความยุติธรรมที่ยากลำบาก แต่ในหลายพื้นที่ ยังมี “ความก้าวหน้า” การต่อสู้ของผู้คนได้ผลักดันให้เกิด 8 การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

ลาตินอเมริกา

สหประชาชาติชี้ว่า การบังคับให้เด็กหญิงที่ถูกข่มขืนต้องตั้งครรภ์ ถือเป็น การละเมิดสิทธิร้ายแรง และเรียกร้องให้รัฐเปิดทางให้เข้าถึงการทำแท้งอย่างปลอดภัย

เฮติ

พบความรุนแรงจากแก๊งอาชญากรรมต่อผู้หญิงและเด็กหญิงอย่างหนัก มีการรวบรวมข้อมูลและกดดันให้รัฐจัดการและคุ้มครองผู้เสียหายมากขึ้น

มาลาวี

ศาลตัดสินว่า การปฏิเสธเด็กหญิงที่ถูกข่มขืนไม่ให้ทำแท้งอย่างปลอดภัย เป็นการละเมิดสิทธิ และยืนยันว่ารัฐต้องคุ้มครองสุขภาพและศักดิ์ศรีของผู้หญิง

เนปาล

แม้ยังมีการเลือกปฏิบัติตามวรรณะ แต่ศาลมีคำตัดสินสำคัญเอาผิดผู้ก่อเหตุฆาตกรรมจากอคติทางวรรณะ และเป็นก้าวสำคัญในการสร้างความยุติธรรมให้คนดalit

ทั้ง 8 เรื่องราวคือเรื่องเล่าเตือนว่า **ความยุติธรรมอาจมาช้า แต่ไม่จำเป็นต้องเงียบ** และตราบไถ่ที่ยังมีคนลุกขึ้นสู้ ความเท่าเทียมทางเพศก็ยังไม่ใช้ความฝันที่ไกลเกินเอื้อม

สแกน
เพื่ออ่าน

สิทธิพิเศษสุด สำหรับสมาชิกแอมเนสตี้ มาแล้ว!

ต่ออายุสมาชิกภาพกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
วันนี้ รับทันที คุปองส่วนลดจาก Amnesty Shop Thailand มูลค่า
รวม 150 บาท (ส่วนลด 75 บาท x 2 ครั้ง)
เพียงช้อปออนไลน์ผ่านเว็บไซต์
ครบ 500 บาท ก็สามารถใช้สิทธิ์ได้ทันที!

สแกนเลยเพื่อ
ต่ออายุสมาชิก

Amnesty
Shop
Thailand

75
THB

x 2

และห้ามพลาดกับไอเทมใหม่ล่าสุด! "Born to Dream Free Cap"

หมวกเก็บผ้าฟอกสีน้ำเงินดีไซน์สุดเท่จาก
แคมเปญ #FreeRatsadon

ที่ไม่ได้เป็นเพียงแฟชั่น แต่คือการส่งต่อ
ความเชื่อว่า "ทุกคนเกิดมาพร้อมสิทธิและ
เสรีภาพ" ตามหลักสิทธิมนุษยชน

ด้วยดีไซน์เรียบเท่ ใส่ง่าย และโดดเด่นใน
ทุกโอกาส ไม่ว่าจะวันทำงาน วันพักผ่อน วัน
ออกเดินทาง หรือวันที่คุณอยากออกไปเปลี่ยน
โลก

ราคาเพียงใบละ 390 บาท เท่านั้น!
สามารถสั่งซื้อสินค้าได้ที่

@amnestythailand

สนับสนุนสินค้าอื่นๆ ของ Amnesty Shop Thailand ได้ที่

Amnesty Shop Thailand

amnestyshop.th

Amnesty Shop Thailand

shop.amnesty.or.th

amnestyshop.th

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 10 ล้านคนใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย **“นักโทษทางความคิด”** มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

 www.amnesty.or.th

  AmnestyThailand

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

